

Parlamentsakt af 3die Juni 1862*), nemlig hvor de blive udgivne, afhændede, pantsatte, overdragne eller negotierede i Landet. Og forsaavidt det ikke lader sig benegte, at Stempelafgiften efter Lovforslaget dog kan komme til at ramme et her i Landet indkommet Dokument, som slet ikke her gjøres til Gjenstand for nogen Omsætning eller Negotiering, gjør formentlig den Betragtning sig gjældende, at naar man overhovedet er kjender det for rigtigt at beskaffe Omsætningen af de omhandlede Pengeeffekter, er det vistnok nødvendigt, for Kontrolens Skyld, at opstille Reglen saaledes, at hine Undtagelsesskæbte komme med ind under den. Der har i Udvalget været nogen Tilbøielighed til at indskrænke Afgiften til Tilfælde af Omsætning, eller dog paa en til den engelske Lovgivnings Bestemmelse svarende Maade, men man er ved sine Overvejelser af dette Punkt kommen til den Overbevisning, at man derved vilde berøve Loven saa at sige al praktisk Betydning. Da Omsætningen af deslige Effekter i Reglen foregaar ved en simpel Overleverelse uden nogen Bemærkning derom paa selve Dokumentet, og ofte uden Udfærdigelse af noget skriftligt Bevis eller deslige, vil det, naar et saadant Dokument i sit Tid forefindes i ustemplet Stand, næsten være uigjortligt at oplyse, at Skæbnehaveren har erhvervet det af en Andenmand her i Landet og ikke selv umiddelbart indført det fra Udlandet. Vil man have Afgift af Anbringelsen af Penge i deslige Dokumenter, maa man derfor, saavidt skjønnes, kunne holde sig til enhver Skæbnehaver af Dokumentet, naar dette ikke er forsynet med Mærke om, at det er et Papir, som frit kan erhverves og omsættes.

Selv om man i denne Henseende følger Lovforslaget, bliver det dog dettes svage Side, at en Omgaaelse og Overtrædelse af dets Bestemmelser synes vanskeligt at forhindre og kontrollere. Dels har man indvænt, at den givne Overgangsfrist vil kunne benyttes til at faae en stor Masse fremmede Pengeeffekter forsynede med det i Lovforslagets § 2 omtalte Stempel, hvorefter de senere frit ville kunne

indbringes og omsættes her i Landet. Dels vil man, som Lovforslaget er affattet, kun kunne søge en Betyggelse for Lovens Efterlevelse deri, at enhver Skæbnehaver af en fremmed Obligation maa forestille sig Møiligheden af, at Obligationen kan forefindes hos ham, eller vel nærmest i hans Bo, forinden han har faaet den forsynet med Stempel — hvilket han i Virkeligheden, uden Hensyn til Bestemmelsen i § 5, kan gjøre i det sidste Dieblit, naar han vil antdatere Kassationen af det paasatte Stempelmærke —, saavel som i det særegne Ansvar, der ifølge § 8 paalægges Mæglerne, men imod hvilket der særligt gjøres den Erindring, at Mæglerne jævnlig ikke faae de ved dem forhandlede Pengeeffekter ihænde.

Betydningen af den forstævnte Indvending vil imidlertid kunne væsentlig svækkes ved at forkorde den i Lovforslaget satte Overgangstid. Billigvis maa der vistnok gives Giernie af de paagjældende Papirer en vis Frist til at lade dem stemple efter Forslagets § 2, og denne Frist kan dethos først regnes fra den Tid, da de fornødne Foranstaltninger i den Henseende ere trufne af Finantsministeren og Bekjendtgjørelse herom har fundet Sted. Men efter Udvalgets Formening bør Loven ikke publiceres, førend dette er i Orden, saaledes at navnlig de fornødne Bekjendtgjørelser om, hvorledes Stemplingen skal finde Sted, ske samtidigt med Lovens Indførelse i Lovtidenden, og under Forudseening heraf turde formentlig 4 à 6 Uger være en tilstrækkelig Frist til at lade de da indkomne, eller i Løbet af Fristen her indkommende, Dokumenter stemple efter § 2. Herefter vilde det ligge nærmest at sætte Fristen til et saadant Tidsrum efter Lovens Indførelse i Lovtidenden; Udvalget antager imidlertid, at det har sine Fordelle, at der i selve Loven sættes et bestemt Termin, og idet man har troet, at Loven, tilligemed de omtalte Bekjendtgjørelser, vel vilde kunne udgaa i Begyndelsen af næste Aar, har man ment foreløbigt at kunne foreslå Lovforslagets Termin den 1ste Juni 1872 forandret til den 1ste Marts 1872. Paa et senere Trin i Sagens Behandling vil der jo altid kunne foretages Rettelser i det Henseende i den

*) Forandret ved Lov af 30te Marts 1871.